

Aleg. 47.

Wniosek

Wysoki Sejmie!

Ponieważ sprawa kontumacyjna, zamykająca targi galicyjskie i obrót handlowy dla trzody i bydła rogatego wskutek pojawienia się chorób racicowych i pyskowych, wywołała w kraju naszym Galicyi straszny ucisk i nędzę pomiędzy ludem rolniczym i ludem przemysłowym i rzemieślniczym a to z powodu niemożności spieniężenia takowej;

ze względu jednak, iż choroba ta jak racicowa i pyskowa nie jest znowu zanadto szkodliwą i dla rolnictwa niebezpieczną, gdyż trzoda nią dotknięta po kilku dniach znowu do zdrowia przychodzi, a gdy ją nawet samo wysokie ustawodawstwo ustawą z dnia 29. lutego 1889 r. Dz. p. p. Nr. 27. za niezbyt szkodliwą uznało, jak §. 20. lit. b. f. i §. 26. opiewa, lecz tylko rozporządzenie ministeryalne z dnia 12. kwietnia 1880 r., a tem bardziej rozporządzenie ministeryalne z dnia 29. marca 1889 r. Dz. p. p. Nr. 37. tak zaostrza, iż tamuje nie tylko handel zagraniczny naszego kraju, ale i wewnątrz obrót handlowy, jako niezbędny dla rolnictwa zabitym został:

Upraszam przeto:

Wysoki Sejm raczy łaskawie przychylić się do żądania tegoż ratunku w sprawie handlowej trzodą i bydłem galicyjskiem i prosić Wysokie Ministerstwo tudzież Wysoki Rząd, aby raczył ze względu na obecnie grożące bankructwo krajowi Galicyi i straszny upadek ludności tak rolniczej jak i rzemieślniczej by:

I. znieść rozporządzenie ministeryalne z dnia 29. marca 1889 r. Dz. p. p. Nr. 37. względem zamknięcia Galicyi przed innymi krajami państwa naszego co do wolnego handlu tak rogacizną jako i trzodą chlewną, tak na chów jako i na rzeź przeznaczoną;

II. by w całym kraju jako też i pasie pogranicznym wolny był handel trzodą chlewną jako domokrażny w miejscowościach nie zarażonych;

III. by znieść rozporządzenie ministeryalne z dnia 12. kwietnia 1880 r. ograniczające wykonanie ustawy z dnia 29. lutego 1880 o chorobach zwierzęcych §. 20. lit. b. f. i §. 26. i zastosować, by w razie pojawienia się choroby racicowej, najprzód to jedno gospodarstwo zamknięte było, a w razie rozszerzania się choroby w jednej gminie, liczącej do 200 domów, jeżeli 10 gospodarstw zarażonych zostanie, na ten czas by dopiero całą miejscowość zamknięto, a inne miejscowości by były wolne i targi w okolicznych miasteczkach wolne, jeżeli zaraza w miejscu targowem w stosunku 10 gospodarstw na 200 domów nie istnieje;

IV. by ludność rolnicza, wioząc ze zdrowych okolic do targu trzodę, by każdy gospodarz pojedynczy jednym paszportem bydłym wystawiony przez miejscową Zwierzchność

gminną mógł się legitymować do wysokości 10 sztuk, a nie na każdą sztukę paszportu żądać, co jest wielce utrudnionym tak dla pojedynczego gospodarza jako i dla Zwierzchności gminnej;

V. by zakłady kontumacyjne budowane na stacjach kolejowych, jeżeliby istnieć musiały, były tak urządzone, ażeby na kilka części się dzieliły i do każdej części by osobne drogi czyli wchody urządzone, ażeby przez to nieraz zapobiec, by zwierzęta zdrowe zupełnie, pędzone do zakładu tą samą drogą co poprzednio szły chore, lub też przez postawienie zdrowych zwierząt w zakładzie, gdzie poprzednio stały chore, tamże w zakładzie kontumacyjnym nemi nie zostały.

Wnioskodawca

Franciszek Kramarczyk, w. r.
włościanin.

Stanisław Potoczek, Wojciech Stręk, Michałowski, Weigel, Dr. Midowicz, Żardecki, Szeptycki, Słonecki, Romanowicz, Fruchtmann, Albin Rayski, Dr. Olpiński, Palch, M. Michalski, T. Merunowicz, Gross, Barański.
